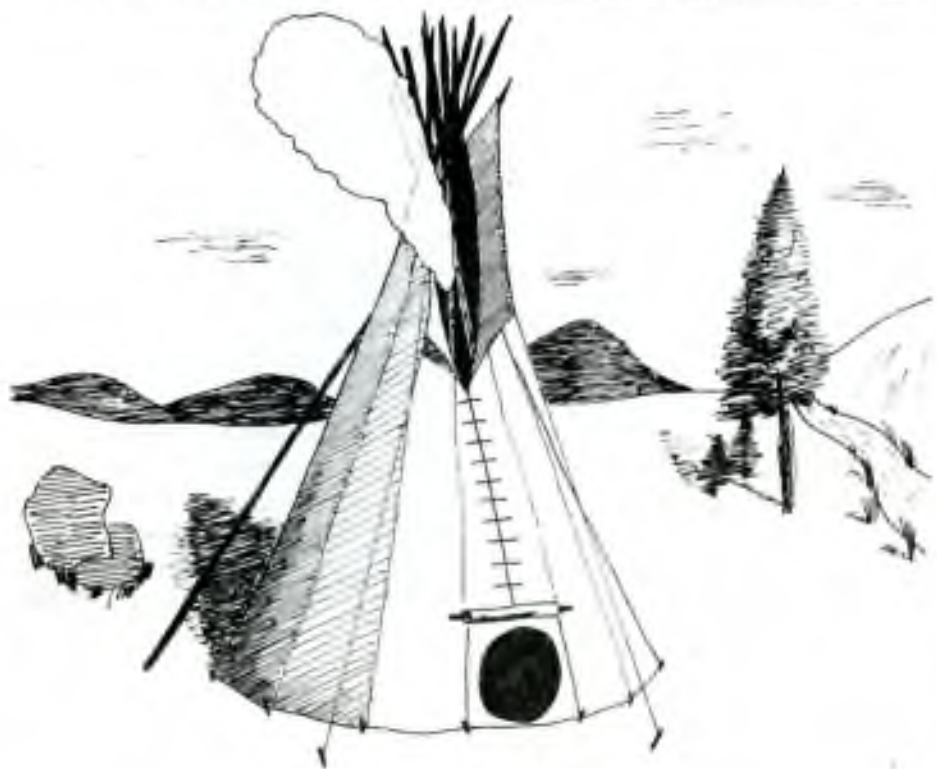

TAM TAM

MĚSÍČNÍK ČESKÝCH A SLOVENSKÝCH SKAUTŮ V EXÍL
ROČNÍK VI. ČÍSLO 8
DUBĚN 1979

UDĚLEJME SI LES !

Viděli jste už někdy, jak začíná svůj život strom? Až teď na jaře zase někdy půjdete do lesa, skloňte hlavu a otevřete oči! Uvidíte, jak pukají žaludy a bukvice a z nich se derou ven mladé listečky. Ty první, zvané dělohy, se vůbec nepodobají listům vzrostlého stromu. U některých semenáčků /třeba u dubu nebo kaštanu/ se vůbec neukáží,

Javor klen

zůstancu pod zemí a slouží jako zásobárna živin.

Ale i další listy mají mnohdy odlišný tvar a člověk by podle nich stromeček těžko určoval. Před dvěma lety jsme hráli v našem oddíle hru „Zlaté údolí“. Jedním z úkolů bylo udržet různé po lese sebrané semenáčky stromů při životě. A víte, že dodnes některé rostou? Někde na balko-

Lípa širohlá

ně, jiné byly vysazeny do přírody. Nechcete to také zkusit? Představte si, když se pak za 5, 10 nebo 50 let přijdete podívat na strom, který jste sami „vypiplali“! A což vysadit někde malý oddílový nebo družinový lesík /to by už ale chtělo dohodu s lesní správou nebo něčím podobným/?

Můžete začít samozřejmě už semenem. Ale některá musí ležet v zemi rok, než začnou kličít /třeba habr/, jiná zase kličivost rychle ztrácí /dub si ji zachovává půl roku, jilm jen několik týdnů/.

Na druhé straně hledat semenáček třeba břízy je nelidská práce, protože jsou velmi malé. To se vyplatí vzít raději semínka, i když vám vyklíčí tak asi každé páte.

Buk lesní

Při pěstování na balkoně si musíte uvědomit, že váš stromeček roste v úplně jiných podmínkách než v přírodě. Nesmíte ho nechat bez zalévání, protože malé nádoby rychle vysychají. A to platí i v zimě. V tuhle roční dobu musíte dát také pozor, aby květináč příliš nepromrzl.

Borovice lesní

- Obě -

MRA

Všichni do zákrytu, každý drží pevně předního hráče za opasek. Ten nejpřednější se snaží ukořistit klobouk posledního. Pořadí hráčů se střídá, rovněž kořist. Veliká legrace!

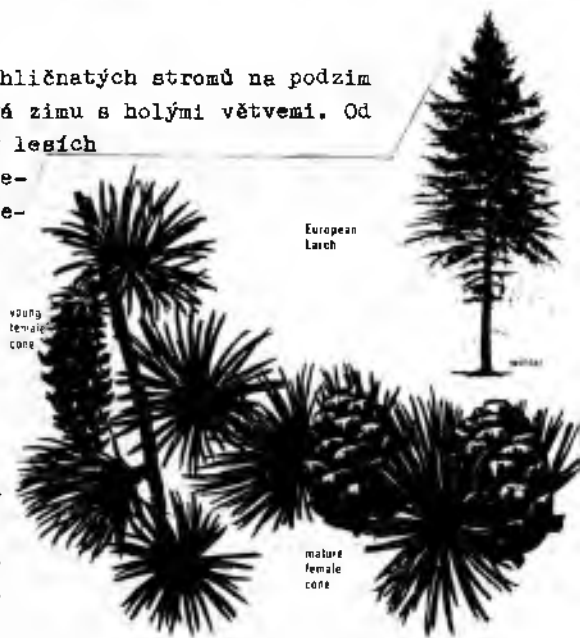
STROMY

Modřín jediný z našich jehličnatých stromů na podzim shazuje jehlice a přestává zimu s holými větvemi. Od jara do podzimu je však v **legích** **nápadný jemnou, svěže zelenou koruncou, vysoko nasazenou na dlouhém a štíhlém kmeni, předrůstající všechny ostatní stromy.**

Původně rostl jen na několika izolovaných místech v Evropě: v Alpách, v moravských Jeseníkách, v Tatrách, v povodí Visly v Polsku a v rumunských Karpatech. Dnes se pěstuje v lesích po celé střední Evropě.

Dřevo modřínu patří k nejkvalitnějším evropským dřevům vůbec. Všimli jste si někdy pokácených modřínů? Mají široké, nápadně červenohnědé jádro a úzkou světlou běl. Dřevo je pružné, pevné, obsahuje hodně pryskyřice a krásně voní. Vyrábí se z něj nábytek, dřevěná schodiště, okenní rámy, modřínovými prkny se obkládají stěny. Rovné a štíhlé modřínové kmeny se používaly dříve jako lodní stozáry, z běžného dřeva se dělaly paluby lodí, železniční pražce a telegrafní sloupy, tedy výrobky, u kterých se požaduje velká trvanlivost. Tu modřínovému dřevu zaručuje vysoký obsah pryskyřice. Proto také modřínové dřevo dobře hoří a na ohni pěkně voní.

Je zvláštní, že tolikráté použití modřínového dřeva má něco společného s dálkami. A možná i lodička z modřínové kůry puštěná po vodě se dostane až tam, odkud k našim modřínům přicházel vítr, aby vyprávěl jejich korunám o dálkách a tajemstvích, o kterých jsme sotva měli tušení, když jsme pod nimi v létě, v měkkém jehličí a mechu sbírali baculaté žluté klouzky. Mimořádně - ty jinde než pod modřínem sotva najdete. Jejich podhoubí žije totiž na modřínových kořenech.

Erbovní pověsti

Vypráví nám sestry Hana a Klára K.

O BUZICÍCH

Naposledy jsme si vyprávěli o statečném Bivojovi a o tom, kterak si vysloužil do svého štítu kančí hlavu. Odkud to všechno víme? Poučují nás o tom kroniky. Václav Hájek z Libočan, který sepsal počátkem 16. století Kroniku českou, v níž zachytil i prastaré pověsti různých našich rodů dokonce tvrdí, že Bivojův syn Rodislav založil slavný rod Buziců, kteří se u nás po celý středověk pyšnilí kančí hlavou ve štítě. Bivojova dcera Běla si prý vzala vladyku Košála, sídlícího v Českém středohoří a jejich potomci prý, protože se jednalo o dceru, měli ve znaku pouze kančí zuby, tak jak je vidíte na obrázku. Tento štít patří starému rodu /později hraběcímu/ Kinských z Vchynic a Tetova. Někdy se také tvrdí, že jsou to zuby vlčí, neboť prý jejich předek zachránil jednu polskou hraběnku před vlky. A pak se vyznejte v pověstech! Ale pověst o Běle a Košálovi je hezčí a váže se navíc k území, odkud Kinští odedávna pocházeli. !/Štít je červený, zuby bílé./

Ale vraťme se k Buzicům. Kronikář ze 14. století Dalimil ve své staročeské kronice připisuje slavné přemožení divokého kance jinému předkovi Buziců - Děťříškovi:

"Děťříšek Buzovic to bleše ...

Ten byl někdy divokú sviniú v lesě živú za uši jal,
a proto byl na ščítě sviniu hlavu přijal."

/Napsali jsme vám to staročesky, abyste věděli, jak se lišila stará čeština od naší dnešní. Ale že jste jí také rozuměli?/

Tak teď nevíme: byl předkem Buziců Bivoj nebo Děťříšek? Možná však že oba, alespoň podle pověstí. Co už není pověst ale skutečnost je, že Buzici patřili k našim nejstarším a největším rodům, Jiný Děťříšek Buzovic padl r. 1109 v boji s Poláky, když před tím zachránil život našemu knížeti. Ve 13. století bylo prý už Buziců tolik, že musel král urovnat jejich spory o území a rozdělil jejich znaky na štítě. Některým ponechal jen kančí hlavu /černou ve zlatém/- tu nosili páni ze Šelmberka, jiným štítu čtvrtil a přidal jim do znaku buď zajíce /zlatého v modrém/ - to mívali páni z Hazburka,

jiným přidal lva /též zlatého v modrém/, na př. Rožmitálským. Ale stateční jako lvi byli všichni. Z rodu nejvíce vynikli: Vilém Zajíc z Valdeka - vychovatel našeho krále Karla IV., dále pražský arcibiskup počátkem 15. století Zbyněk Zajíc z Hazmburka a za krále Jiřího z Poděbrad v 15. století Zdeněk Lev z Rožmitálu, jehož sestra Johanka byla dokonce českou královnou. Když její muž - král Jiří Poděbradský nebyl doma a nepřítel náhle napadl zemi, vytáhla sama v čele vojska proti němu. Také ona zdědila možná statečnost po svém dávném předkovi - Bivojovi.

CO NÁS SPOJUJE

Jezevci vyráběli totém a vlčata jim pomáhala. Lišky zametaly třísky a zdobily stěny klubovny vlajkami. Nazítří se vydali všichni na výlet se stany. Zakrátko vyrostly stany na louce jako houby po dešti. Děti zpívaly a nad hlavami jim šuměly hvozdy. Stromy jakoby je vítaly ...

My ovšem dobře víme, že Jezevci jsou ti hoši /rod mužský, životný/, kteří na sebe váží sloveso v minulosti s i /vyráběli/ a ta vlčata jim pomáhala. Ty Lišky /rod ženský/ zametaly tvrdě a když byli všichni pospolu, rozhodl mužský rod, jenž má vždycky přednost a proto vydali. Ale proč stany vyrostly? Stan je sice rodu mužského, ale je neživotný a vůbec - ty stany. Ukazovací zájmeno ti se zde nehodí. A co stromy? Ty že jsou neživé? Ach vy moudré hlavičky! Ovšem, že jsou stromy živé, ale jazyk vzniká mezi lidem a utváří se spíše srdcem, než učenými hlavami. A tak i my se vyhneme složitým vzorům, které vymyslely ty moudré hlavy a vypomůžeme si ukazovacím zájmenem ty nebo ti. Takže ty hvozdy šuměly a basta! Pochopili?

POZVÁNKA

BAVORŠTÍ svou veškerou skautskou chasu na pochodák okolo Starnberského jezera ve dnech 11. - 13. května. /Asi 50 km./ Chtějí se setkat s jinými oddíly, starými známými i novými členy a pokecat si česky. Spojte se neprodleně s Jitkou Poláčkovou /Fellingerbergstr.1., D -8400 Regensburg/ A vy, Holandani, byste prý mohli zorganizovat dopravu se "seveřany!"

DALŠÍ ZVÍŘATA V JEZEVCÍM DOUFĚTI

Příjemně se žilo jezevcům i liškám ve sklepní klubovně na Vinohradech. Hoši byli zaujati dlabáním jezevce do družinového totému ; vždyť tábor se blížil. Existence nory se rozkrčila a nebylo třeba ani velké reklamy. A tak se stalo, že každý pátek se klubovna otřásala halekáním "Jalahí híí", v čemž zasněženec poznal 'velké vytí' nebo zpěvem, oznamujícím, že 'džungle ztichla ... a že v l č e se nebojí nikoho, proto má tesáky od toho ...'.

A na stěně se objevil velký znak :

Nu ano, přibyla tu lidská - či chcete-li - vlčí mláďata. A oddíl dostal od ústředí pořadové číslo.

Smečku si vzal na starost Péta. Uměl to s prcky.

Měl velkou praxi z 'baby-sittingu'. Byl totiž z nezámožné rodiny a přivydělával si hlídáním děcek po večerech. Teď dostal jméno Akela. každou schůzku se

přečetla jedna kapitola z Kiplingovy Knihy džunglí o chlapci Mauglim, který ztratil v pralese rodiče a byl vychován smečkou vlků.

Panter Širkán mu připravoval mnohá protivenství a Maugli měl kolikrát namále ; nakonec ale vše dobře dopadlo. Kluci poslouchali tuto 'vlčáckou bibli' - ani nedutali. A taky si rozebrali jména podle svých zvířecích hrdinů : šestník Jura se stal

Balúem, podle nemotorného medvěda, znalce a vykladače zákona džungle a podšestník Ferda dostal jméno Bagýra podle pardála, který učil Maugliho stopovat a lovit. Druhá šestka měla v čele Hathiho a Káje. A brzo začali v okolí téhle nové partě říkat 'Zvířecí oddíl' anebo zkrátka 'Zvěřinec'.

Nejraději ale měla vlčata medělní výlety. vrchol štěstí prožívala o svatodušních svátcích, kdy je Jezevci vzali s sebou

na weekend a pomohli jim postavit stany. Tam se také konala jejich první poradní skála, ke které se seběhli v kruhu kolem Akely a vyli mu na pozdrav. Tam také slibovali ti, kteří zvládlí nováčkovskou zkoušku, že budou věrnými synky své vlasti a poslušnými vlčaty své smečky a že denně vykonají aspoň jeden dobrý skutek. A brali to vážně, nejen v té slavnostní chvíli.

Nejraději ale měla vlčata medělní výlety. vrchol štěstí prožívala o svatodušních svátcích, kdy je Jezevci vzali s sebou

na weekend a pomohli jim postavit stany. Tam se také konala jejich první poradní skála, ke které se seběhli v kruhu kolem Akely a vyli mu na pozdrav. Tam také slibovali ti, kteří zvládlí nováčkovskou zkoušku, že budou věrnými synky své vlasti a poslušnými vlčaty své smečky a že denně vykonají aspoň jeden dobrý skutek. A brali to vážně, nejen v té slavnostní chvíli.

Nejraději ale měla vlčata medělní výlety. vrchol štěstí prožívala o svatodušních svátcích, kdy je Jezevci vzali s sebou

na weekend a pomohli jim postavit stany. Tam se také konala jejich první poradní skála, ke které se seběhli v kruhu kolem Akely a vyli mu na pozdrav. Tam také slibovali ti, kteří zvládlí nováčkovskou zkoušku, že budou věrnými synky své vlasti a poslušnými vlčaty své smečky a že denně vykonají aspoň jeden dobrý skutek. A brali to vážně, nejen v té slavnostní chvíli.

Nejraději ale měla vlčata medělní výlety. vrchol štěstí prožívala o svatodušních svátcích, kdy je Jezevci vzali s sebou

na weekend a pomohli jim postavit stany. Tam se také konala jejich první poradní skála, ke které se seběhli v kruhu kolem Akely a vyli mu na pozdrav. Tam také slibovali ti, kteří zvládlí nováčkovskou zkoušku, že budou věrnými synky své vlasti a poslušnými vlčaty své smečky a že denně vykonají aspoň jeden dobrý skutek. A brali to vážně, nejen v té slavnostní chvíli.

Nejraději ale měla vlčata medělní výlety. vrchol štěstí prožívala o svatodušních svátcích, kdy je Jezevci vzali s sebou

na weekend a pomohli jim postavit stany. Tam se také konala jejich první poradní skála, ke které se seběhli v kruhu kolem Akely a vyli mu na pozdrav. Tam také slibovali ti, kteří zvládlí nováčkovskou zkoušku, že budou věrnými synky své vlasti a poslušnými vlčaty své smečky a že denně vykonají aspoň jeden dobrý skutek. A brali to vážně, nejen v té slavnostní chvíli.

Nejraději ale měla vlčata medělní výlety. vrchol štěstí prožívala o svatodušních svátcích, kdy je Jezevci vzali s sebou

na weekend a pomohli jim postavit stany. Tam se také konala jejich první poradní skála, ke které se seběhli v kruhu kolem Akely a vyli mu na pozdrav. Tam také slibovali ti, kteří zvládlí nováčkovskou zkoušku, že budou věrnými synky své vlasti a poslušnými vlčaty své smečky a že denně vykonají aspoň jeden dobrý skutek. A brali to vážně, nejen v té slavnostní chvíli.

ALOIS RAŠÍN - byl ten fousatý pán, který se na vás dívá ze staré bankovky, otištěné v minulém čísle. Byl to první ministr financí mladé Československé republiky. Jeho finanční politika byla velmi úspěšná. Žel, byl úkladně zavražděn politickými odpůrci.

ČESKÉ A SLOVENSKÉ BANKOVKY 1918-1948 VI.

Další exemplář s portrétem Milana Rastisla Štefánika. Několik zajímavostí o něm: Studoval meteorologii v Paříži, později se stal Československým ministrem. Tragicky zahynul při leteckém neštěstí.

/zároveň se omlouvám za horší kvalitu reprodukci, je to způsobeno nečistotami barvami/

Myštal

I. strana

Skautské odznaky

Federatie voor open Scoutisme
Belgie

Les Scouts de France
/Katoličtí skauti/
Francie

Federation Nationale des Eclaireurs et Eclaireuses
du Luxembourg

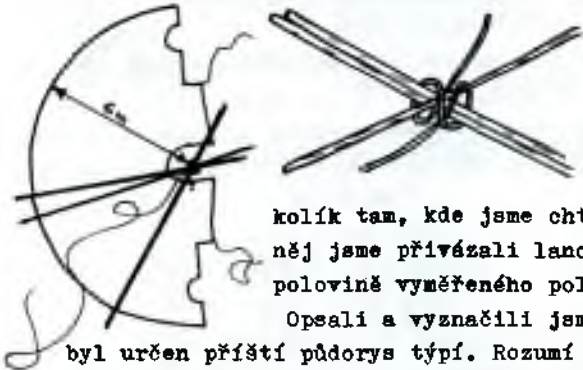
JAK JSME STAVĚLI TÝPÍ

Postavení našeho vlastnoručně ušitého týpí šlo neuvěřitelně rychle - netrvalo snad ani hodinu.

K místu, kde mělo stát jsme dovezli veškerý materiál /viz č. 7./: ruksak s ušitou celtovinou, dřevěné součástky, provázky, lano.

1/ Celtovinu jsme rozložili vedle místa, kde mělo týpí stát. Lanem jsme vyměřili poloměr. /Necelých 6 m./

2/ Vybrali jsme 3 nejsilnější tyče, jejich délku jsme odměřili na celtovině a svázali je dohromady lodní smyčkou, kterou jsme ještě upevnili ambulancním uzlem. /Viz obr./

3/ Zarazili jsme kolík tam, kde jsme chtěli mít střed týpí a na něj jsme přivázali lano, jehož délka se rovnala polovině vyměřeného poloměru /necelé 3 metry/.

Opsali a vyznačili jsme kruh kolem kolíku - tím byl určen příští půdorys týpí. Rozumí se samo sebou, že toto místo jsme očistili ode všech kamínků, větviček a smetí. Určili jsme vchod.

4/ Proti vchodu jsme položili první značku /6/ a po obvodu v pravidelných intervalech /určených zkusmo/ jsme položili dalších 8 značek:

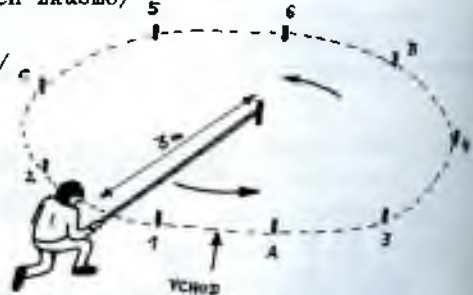
B, 4, 3, A, 1, 2, C, 5. /Viz obr./

5/ Vztyčili jsme ony 3 svázané tyče a zarazili na značky A, B, C. /Viz obr. na str. 9./

6/ Do této "třínožky" jsme vkládali další tyče tak, aby nová tyč přidržovala předcházející: 1, 2, 3, 4, 5. /Viz obr. na str.9./

Nakonec jsme celou dřevěnou konstrukci omotali dvakrát či třikrát lanem při vrcholu jehlanu, ale i bez tohoto zabezpečení by měla být konstrukce stabilní.

7/ Nejlehčí dvě tyče jsme připevnili na samém vrcholu k horním cípům kouřových klapek a na poslední /také lehkou/ tyč jsme přivázali celtovinu. Nastala slavnostní chvíle vztyčování stanu za účasti celého tábora. Tyč, na kterou bylo plátno připevněno, přišla

na značku 6. Pak se celtovina omotávala a obou stran kolem konstrukce z tyčí a sepnutí vpředu jsme ovšem svěřili dvěma dlouhánům: jeden stál druhému na ramenu a ostatní se náramně bavili a nebo fotografovali.

8/ Pak už zbývalo jen vypnout týpí po celém obvodu, zapřít kouřové klapky, dolní cípy klapek zakotvit pomocí provázků a kolíků. Zavěsit dveře na poslední uzávěrový kolík a protáhnout klacky dolním a horním okrajem. Posléze jsme vyhrabali stružku kolem stanu, ohniště uprostřed týpí jsme vyhloubili a obložili kameny, nanosili dřevo... Slavnostní obřad zapálení prvního ohně

v týpí je nepopsatelně krásný zážitek. Ale nemusí tím skončit tvořivá práce kolem indiánského stanu. Slyšeli jsme, že konce tyčí je možno opatřit též dešťovou stříškou. My jsme se bez ní však docela dobře obešli. Také víme, že tepelnou izolaci ve stanu je možno zdokonalit užitím jednoduché podšívky, která se zavěšuje z vnitřní strany dřevěné konstrukce. Takové důkladné stavby dodnes existují, ba, možná že jich docela i přibývá, protože důmyslná stavba týpí si získává stále nové přívržence. Jsou to obydlí, v nichž se žije po celý rok a dovedeme si představit, jaká by to byla krá-

sa, kdybychom měli někde takovou klubovnu, ve které bychom se mohli scházet po celý rok! Kdybyste však chtěli své týpí pomalovat, museli byste se napřed přesvědčit, že pod barvou neutrpí impregnace celtoviny! - V případě potřeby se kouřové klapky uzavřou a překříží vpředu, aby nepršelo do stanu. Samozřejmě nestavíme týpí pod stromy, ze kterých prší ještě dlouho po dešti a které v bouři přitahují blesk. Původní indiánská týpí jsou 3 až 9 metrů vysoká, výšce odpovídá vždy průměr půdorysu a konstrukce je nesymetrická, na jedné straně poněkud sešikmená. Ale to už je "vyšší indiánština" - kdo by strávil tolik indiánské moudrosti najednou?

Mnoho krásných chvil ve vlastnoručně ušitém týpí vám přeje *hviečka*

WAGGS

Toto slovo nenačtete v žádném slovníku. WAGGS je totiž zkratka pro "World Association of Girl Guides and Girl Scouts", tedy světové organizace dívčího skautingu. Stejně, jako jsou chlapecké organizace skautského hnutí sdruženy do celosvětové organizace, tak i dívčí. Dívčí celosvětová organizace není kopií organizace chlapecké. U děvčat členské organizace pracují samostatněji a nezávisleji a v mnoha případech by se chlapecké organizace měly u dívčích co učit.

Jak vůbec začínal dívčí skauting? Při prvním velkém setkání skautů v Crystal Palace v Londýně v roce 1909 byla mezi 11000 skauty i skupinka děvčat, která na otázku Baden-Powella kdo jsou, překvapivě odpověděla: "My jsme dívčí skauti." Již tehdy požadovala děvčata pro sebe stejné možnosti, jaké měli hoši: novou, zajímavou organizaci se zajímavým programem, dobrodružnou činností. Tehdy byla koedukace, společná činnost hochů a děvčat v jedné skupině nebo organizaci neprosto nepřehleditelná. Zakladatel skautského hnutí, Robert Baden-Powell, byl nepozvanými děvčaty tak nadšen, že se rozhodl založit i pro ně skautskou organizaci. Nechtěl ale, aby dívčí organizace byla kopií chlapecké a tak také nenazýval děvčata Girl Scouts, ale Girl Guides. Oba názvy v podstatě představují stejnou věc, i když český překlad těchto slov je rozdílný: Scout - stopař, Guide - vůdce. Přesto se - i přes vůli Baden-Powella, některé národní organizace nazvaly Girl Scouts. A tím je vysvětlen i název světové organizace.

Baden-Powellova sestra Agnes Baden-Powell převzala na jeho přání organizování dívčího skautingu v Anglii. V roce 1916 převzala Bí-Pí manželka Olave tuto úlohu. Mezitím vznikly i v jiných zemích dívčí organizace, ale mezinárodní spolupráce začala teprve po I. světové válce. 21. února 1919 se sešla poprvé "Mezinárodní rada". Byla založena Olave Baden-Powell. První "Mezinárodní konference" skautek se sešla pak v roce 1920 v Oxfordu v Anglii.

Světová organizace skautek - WAGGS - byla založena během "Páté mezinárodní konference" v roce 1928 v Parádě v Maďarsku; její stanovky byly vypracovány již dříve. Světová organizace má tyto orgány:

"Světová konference" - Každá národní organizace má právo vyslat dvě delegátky do této konference. Světová konference se schází každé tři roky a určuje další práci a program "Světové organizace".

"Světový komitét" - tento se stará, aby závěry konference byly uváděny v činnost. Přísluší mu 12 činovnic, které jsou tajně zvoleny na dobu devíti let a zastupují zájmy WAGGGS a ne zájmy svých národních organizací. Komitét se schází nejméně jednou ročně a zřizuje dle nutností různé komise.

"Světová kancelář" - tato slouží v první řadě členským národním organizacím. Hlavní činností je výměna informací. K tomu přistupuje i podpora práce "Světového komitétu" a jejich komisí. Ve vedení "Světové kanceláře" pracují skautky z různých zemí.

Oficiálními řeči jsou angličtina, francouzština a španělština.

"Světová kancelář" byla založena v roce 1928 a je v Londýně. Její adresa:

World Bureau
132 Ebury Street
London SW1W9QQ
England.

Od roku 1940 existuje pobočka v New Yorku. Jak je již uvedeno výše je "Světová kancelář" orgán WAGGGS /a jejich členských svazů/. Pokud chtějí jednotlivé skautky vejít v písemný styk s touto kanceláří, mohou tak učinit jen prostřednictvím zahraniční zpravodajky své organizace. Návštěvy v kanceláři jsou však vítány.

"Council Fire" - Táborový oheň se nazývá časopis světové organizace. Vychází ve třech řečích /anglicky, francouzsky a španělsky/, 4x do roka a přináší informace o práci skautek.

Pro různá školení, konference a zotavenou jsou členkám "Světové organizace" k dispozici čtyři domy:

"Our Chalet" v Adelboden ve Švýcarsku, který je nedaleko střediska skautů v Kanderstecku.

"Olave House" - původně se jmenoval "Our Ark" /Naše archa/- a je v Londýně. Je k dispozici skautkám, které jsou na návštěvě v Londýně. Je zařízen i pro delší pobyt zahraničních skautek, studující nebo žijící delší dobu v Londýně.

"Our Cabana" je protějškem švýcarského domu v Mexiku.

"Sangan" je nejnovější centrum v Indii, v blízkosti Bombaye.

/Dokončení v příštím čísle./

Staša

7. K A M S E Z T R A T I L K R U P I Č K A ?

Dnes jsme se rozdělili do čtyř skupin po třech skautech a cvičili se v hledání stop v lese. Den předtím roznesl Gorila a Rejpal po lese předměty, které do lesa nepatří s čísly skupin. Každá skupina si měla vyhledat své předměty, kdyžby náhodou padla na předmět jiné skupiny, měla ho tam nechat.

Páni - to byla fuška! Jídlo jsme měli s sebou, v táboře zůstala hlídka, které náhle přijeli rodiče a my se rozběhli po okolí. Já byl s Černým orlem a se Žlaťákem, který má Čemého orla najednou zřejmě rád, vždycky se vtlačí do jeho blízkosti. Dřív byl jediný, kdo mu potajmu říkal "špinavý negr".

Naši vedoucí schovávali rafinovaně, některé věci pustili na provázku do jezera, něco bylo v křoví, na stromech, za hromadami dříví, ale když se chýlilo k západu, našli jsme všechno a každá skupinka si věci rozložila v táboře před sebe.

Najednou vykřikl Nota i Zajíc zároveň: "Kde je Krupička?" Patřil k nim.

Rozhlíželi jsme se, Krupička nikde. Volali jsme, nic. Nota zatroubil na trumpetu, kterou svolává skauty do tábora. Pak zatroubil na poplach. Nic.

Gorila se tvářil vážně, Rejpal se kousal do rtů. My byli poplašení jako slepice. "Vezměte si nejsilnější baterky," řekl Gorila, "jdeme ho hledat. Každý musí vidět světlo druhého." Rozdělil nás a my vpochodovali do lesa, kde už byla tma.

Šli jsme - vlastně se vlekli - přes půl hodiny. Nota občas zatroubil.

Krupička byl mazlíček tábora, jedináček, baculatý, hbitý jako bleška a dobrosrdečný. Všimli jste si, že když někoho ztratíme, vidíme na něm jen dobré vlastnosti? Úplně jsem zapomněl, že Krupička je také mlsný a nepořádný.

Gorila kráčel vpředu, Rejpal nás obcházel, až jsme vyšli z lesa - na kraj propasti.

Vlastně to byla jen rozsedlina, hluboká jako pětiposchoďový činžák, na dně utíkala přes kameny nevelká bystrina.

"Dál už nemohl," řekl Černý orl, "leďa by.."

Posvítíl do propasti a jeho světlo se setkalo se světlem Gorily. Pomalu se sunula

světla po příkrých stěnách - a náhle se zastavila.

Z rozsedliny vyčnívala malá ploška, jako boule. Na plošince se zachytil stromek a na větvi stromku visel za šle Krupička. Nehýbal se a pochopili jsme, proč. Větev byla slabá, kdyby se víc pohnul, byl by se zřítíl do propasti.

"Bohu díky, že jsem mu dovolil šle," zašeptal Gorila. Krupička totiž nemá vůbec pás a stále mu padaly kalhoty. A šle ho teď zachránily. Ale jak se k němu dostat? "Bratři," povídá náhle Černý orel, "mám s sebou laso. Uvážeme ho tam na ten silný strom a spustím se dolů, ke Krupičkovi."

"Neměli bychom zavolat záchranu z města?"

"Zatím se větev zlomí a je po Krupičkovi," řekl Zlaťák, který vždy souhlasí s Černým orlem.

Černý orel a Gorila přivázali lano ke stromu, pak si je ovázal můj přítel kolem pasu a pomalu, obratně jako opice se spouštěl po stěně rozsedliny. Sem tam se ulomil kamínek a myslím, že jeden udeřil i nehybně visícího Krupičku, protože tiše zasténal. Nejhorší však byla tma. Nesvítil měsíc ani hvězdy, jen naše baterky. Se zatajeným dechem jsme pozorovali každý krok Černého orla.

Konečně se dostal na plošinku. Teď už to bylo víc než vzrušující. Stromek byl pod tíhou Krupičky ohnutý jako luk. "Snad už nebude náš bumrlíček tak žravý," zašeptal někdo za mnou. Černý orel hodil laso obratně kolem klátících se nohou Krupičkových a utáhl je. Pak komidloval zvolna jeho tělo k sobě. Konečně ho měl na dosah. Zachytnul ho a vtáhnul na plošinku.

Krupička se mu pověsil na krk a začal plakat.

"Tiše, bratříčku, tiše," chlácholil ho Černý orel, "teď si tě přivážu na záda a bratři nás vytáhnou vzhůru."

Krupička se ho nechtěl pustit, ječel jako siréna, měl chudák strach, jenže Černý orel byl energický, přivázal si ho na záda a houknul na nás: "Táhnout!"

Krupička stále ječel a my je táhli pomalu vzhůru. Když jsme Krupičku odvázáli, padnul na zem.

"Je mrtvý?" zeptal se Zajíc úzkostlivě.

Gorila ho prohlédl a uklidnil nás. Krupička jen omdlel. Položili jsme s Notou chlapce na přenosná nosítka a vraceli se do tábora.

Co mám dál povídat? Zjistilo se, že Krupička je silně krátkozraký, ale styděl se nosit brýle. Tak neviděl, že za hromáčkou mechu a křoví je propast, uklouznul a zachytil se na stromku na výstupku za šle.

"Kluci, kdybyste věděli, co jsem vystál," vykládal nám druhý den, ještě bledý, ale už poměrně v pořádku, "hned v neděli jdu ke svaté zpovědi!" "Jaké ty máš hříchy?" podivil se Zajíc. "Nenapsal jsem do dotazníku, že špatně vidím. Vždyť Černý orel mohl spadnout se mnou do propasti..." "Se mnou by to nebyla tragedie," smál se Černý orel, "mám ještě jedenáct sourozenců. A ke zpovědi chodím každý měsíc..."

INTERCAMP '79

Toto "minijamboree" se letos koná ve skautské rezervaci BREXBACHTAL /200 ha/ u Koblence v Porýní, a to o svatodušních svátcích 1.- 4.června. Pořadatelem jsou američtí skauti v Evropě a počítá se opět s účastí 1.500 až 2.000 skautů a skautek ze všech zemí střední Evropy. Náš exilový skauting se účastní každoročně pořádaných Intercampů od roku 1977. Tehdy jej pořádali Britové nedaleko města Hameln v sev. Německu. Našich bylo 25 a při soutěžích vyhráli tři první ceny. V r.1978 se konal Intercamp ve Westernhohe /pohoří Westerwald/, hostitelé byli Kanaďané, naše výprava z oddílů NSR-Sever, Střed a JIM čítala již 50 chlapců a děvčat. V soutěži 200 družin ve skautských disciplínách se jedna naše družina umístila v celkovém pořadí jako d r u h á !

Letos chceme opět dobře reprezentovat náš skauting a navázat nová přátelství s braty a sestrami jiných národů. Heslem letošního Intercampu 79 je " L i n k - u p ", tj. navázání individuálních známostí a kontaktů mezi skauty. A samozřejmě - jako každý rok - na programu budou sportovní, skautské a zálesácké soutěže, hry a mezinárodní táboračky. A jak to už vždycky bývá na takových setkáních skautů různých národů - budou se čile vyměňovat skautská odznaky. Tento lov odznaků a doplňků výstroje zná snad každý pod jménem 'čejnž'.

Dosud na intercampy jezdily naše oddíly z Německa, letos se hlásí i oblast Holandsko. Přijede také skupina švýcarských. Posilte naše řady na tomto Intercampu ! Naše československá vlajka bude už potěšit vztýčena na tomto tradičním setkání. Přihlášky v redakci.

- maugli -

KNÍŽKY PRO TÁBOROVOU KNIHOVNIČKU

Ředitelství české doplňovací školy v Curychu nám laskavě darovalo dobrodružné knihy pro mládež. Většinu jsme již rozdali. Zbývá ještě :

Daniel Defoe : Robinson Crusoe Jules Verne : Tajuplný ostrov
Mirko Pašek : Lovci perel J.F. Cooper : Poslední Mohykán

Zájemcům pošleme zdarma, pouze za úhradu porta, do oddílových či táborových knihovniček.

L E T N Í T Á B O R Y 1979

O b l a s t n ě m e c k á :

- 1/ Oddíl Německo-Sever
tábor SEVERKA V - 79 v Brexbachtelu u Mendorfu v Porýní
od 14.7. do 5.8.79
- 2/ Oddíl Velena Fanderlíka - Německo-Střed
tábor ODETA III v pohoří Odenwald 14.7. do 5.8.79
- 3/ Středisko bratří Čapků - Německo-Jih, oddíly Mnichov a Řezno
 - a/ stálý tábor VELEN IV na Černé řece u Viechtachu 1.-22.8.79
 - b/ putovní roverský tábor po bavorské části Šumavy 1.-20.8.79

O b l a s t h o l a n d s k á :

Tábor u města Montluçon ve střední Francii 22.7.- 12.8.79

O b l a s t š v ý c a r s k á :

- 1/ II.oddíl Curych a Medvědi St.Gallen
tábor VÁLEDA III v Graubünden /nikoliv tedy v Juře/
od 14.7 do 4.8.79
- 2/ III.oddíl Bern
bude tábořit od 17. do 20.7.79 /o místě se jedná/, načež se
přesune na další týden do Kanderstegu na náhradní evropské
jamboree, které dostalo název KRISTAL.

P.S. Zahraniční skauti budou týden před event.týden po jamboree
ubytováni v rodinách. Přijaly by naše rodiny také nějakého
hosta ? Přihlášky v redakci.

SPOLKOVÝ TÁBOR /Bundeslager/ 1980

bude největším táborem, který byl dosud ve Švýcarsku proveden. Po-
čítá se s účastí asi 25.000 skautů a skeutek. Děvčata se zúčastní
takového celostátního podniku poprvé. Místo konání je bývalé
hrabství Gruyère, tedy na území kantonů Bern, Fribourg a Waadt. Na-
še oddíly ve Švýcarsku plánují rovněž vyslání delegace.

Uzávěrka květnového čísla je v úterý, dne 8.5.1979

Redakční kruh Tam-tamu : Cookie, Pirátka a spol.

Předplatné činí pro čtenáře z CH Fr 14,-, z ostatní Evropy DM 17,-

Bankovní spojení :

ze zámoří \$ 10,-

Schweizerische Volksbank Murten, Konto 30/10771/33 - Tschechoslowa-
kische Pfadfinder. Postscheckkonto banky 17-988 Fribourg /Schweiz/.

Čtenáři z Německa mohou použít též konta v BRD :

Rüsselsheimer Volksbank, BLZ 500 930 00 , 6090 Rüsselsheim,

Kto.Nr.200845.02 Tschechoslowakische Pfadfinder i.d.BRD.

Postretouren an :

Postfach 295

CH-8021 Zürich 1

Verband der

Tschechoslowakischen

Pfadfinder in der Schweiz.

 kolo Třeboně ...

Mírně

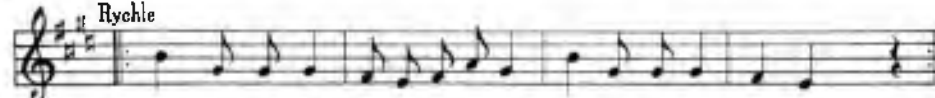

O-ko-lo Tře - bo - ně , o-ko-lo Tře - bo - ně

pa-sou se tam ko-ně , pa-sou se tam ko - ně.

Rychle

Dej ko-by-lam , to ti povídám , dej ko-by-lam o - vsa !

